

Ludislava Šuláková

Břeclavan

Slova MUDr. Josefa Kobzíka „... hned v začátcích jsme si postavili překrásný cíl: stát se oddanými a pokornými služebníky podlužácké písničky, vyzvednout co nejvýše umělecké bohatství našeho lidu a předávat je dalším generacím...“ byla sudičkami při zrození národopisného souboru Břeclavan. Jeho cílem bylo, řečeno opět slovy dr. Kobzíka „vytvořit muziku z dobrých, technicky zdatných muzikantů, u nichž bychom vypěstovali smysl nejen pro melodii, ale i pro jednotné harmonické cítění. To předpokládalo sladit vzájemnou

Dr. Jožka Kobzík v roce 1954

Cimbálová muzika 1954 - Josef Ščuka, Pavel Čech, Vlastimil Kopuleť, Jiří Holásek, Stanislav Reichman, Stanislav Maďeryč

Praha 1955

souhru tak, aby vedení basového hlasu, rozšířené o harmonii kontrášů a cimbálu, odpovídalo vedení melodických hlasů houslí a klarinetu. To zas předpokládalo výchovu muzikantů k jednotnému pojetí jak melodie, tak harmonie písně. V tom byl improvizací princip nově vznikající cimbálové muziky, jejímiž velkými učiteli byly hornácké muziky, zvláště

Bzenec 1955

Zpěváci Stanislav Zugar a František Koneček, 1956

Cimbalista Jožka Ščuka

Jožky Kubíka z Hrubé Vrbky, a myjavská muzika nezapomenutelného primáše Samka Dudíka. Základem harmonizačního principu byl cimbál. U něho seděl vášnivý podlužácký muzikant starobřeclavský poštmistr Jožka Ščuka. Měli jsme vůbec štěstí, že do souboru přišli a pracovali v něm vynikající hudebníci, zpěváci a tanečníci, ti nejlepší z Podluží.“

Sám Jožka Kobzík získal pevné a spolehlivé muzikantské základy od svého otce. V jejich budování pokračoval ředitel Hudební školy v Hodoníně Jan Chovanec. Mladý Jožka hrál v Hovoranech v triu klasickou hudbu, přitahovala jej však hudba lidová. Té se začal věnovat v hovoranské učitelské cimbálové muzice a po příchodu na studia medicíny do Brna pak ve Slováckém krúžku, jehož muziku až do roku 1953 primášoval.

Historie Břeclavanu se začala psát v roce 1954, kdy přišel MUDr. Josef Kobzík do valtické nemocnice. V Břeclavi, v bydlišti svých rodičů, se tehdy obrátil na Františka Hlavenku, pro slováckou písničku zaniceného poštorenského rodáka a patriota. Přípravu první schůzky popsal v kronice Jan Štefan, zakládající člen a kronikář, takto:

„Ty Františu, tož jak do dáme dohromady?“

„To je jednoduché. Rekneme Šeckým, aby sa dostavili příští stredu do Hudební škole na schůzku. Šak sem s reditelem Chovancem o tom už múviu. Ostatní dojednáme až tam.“

„Tak keho si vezmeš na starost?“

„Ja reknu Jožkovi Ščukovi, Pavlovi Čechovi, Vlastikovi Kopuletému a Jožkovi Horčičkovi!“

„Dobrá, já zase zverbuju Starú a Břeclavanů.“

„A tož sa napime na dobrý začátek.“

A tak popíjali a zapíjali, až Jožka povídá: „Františu, kolik nás je tu vlastně?“

„Kolik? Kromě nás obouch ešče my dvě.“

A tak to vlastně začalo.

Na výzvu, kterou si předávali muzikanti a zpěváci cíleně i při různých setkáních, přišli do Hudební školy v Břeclavi 26. dubna 1954 v 19 hodin Josef Kobzík, Josef Ščuka, Vlastimil Kopuleť, Pavel Čech, Jiří Holásek, Jaromír Novotný z Čejče, Miroslav Řezníček z Velkých Pavlovic, Stanislav Maděryč, Jiří Dvořáček z Valtic, František Berka, František Hlavenka, Marie Malčicová z Hlohovce, Růžena Slunská, Olga Piharová, Josef Horčička a Jan Štefan. Nebylo potřeba mnoha řečí, všichni slyšeli na slova „nás kraj již dlouho čeká na soubor, v němž by se pěstovala lidová písnička a muzika, v němž by se soustředovalo vše, co souvisí s lidovým tvořivým projevem, ať zpěvním, hudebním, tanečním nebo výtvarným“. Všichni souhlasili se vznikem souboru a s jeho jasným zadáním. Jan Štefan mu slovy „jak by se mohl, chlapi, jinak jmenovat než Břeclavan?“ dal také jméno.

Každou středu se konala v hudební škole zkouška muziky, se zpěváky a kontráši cvičil pan řídící Josef Kobzík doma. Ze své bohaté sbírky vybíral často zapomenuté písně a učil zpěváky správnému přednesu. Po prvním vystoupení, které se konalo 18. září 1954 v hudební škole, následovala další a další. Příznivý ohlas přitáhl nové členy, ještě v říjnu přišli z Hodonína basista Arnošt Smolík a kontráš Ladislav Arnberger, z Lanžhota Karel Kafka, z Břeclavi tercáš Stanislav Reichman a houslista Josef Ščuka mladší. Po odchodu Miroslava Řezníčka na vojnu měla cimbálová muzika čtrnáct členů; přišli zpěváci a verbíři – vítěz folklorního festivalu Strážnice MVDr. Miloš Janulík z Tvrdonic, Ing. František Kašník z Hlohovce, sóloví zpěváci Stanislav Zugar z Mikulčic, František Koneček z Lednice, Anežka Bohunová, Františka Zbořilová a Marie Garšicová.

Pásma, s nimiž Břeclavan tehdy vystupoval, nesla názvy „Na hudeckú notu“, „Zahrajte ně, husličky“ a „Okolo Břeclavi“. Mluvené slovo, kterým byla pásma prokládána, uvádělo jednotlivá čísla a informovalo o vzniku a původním významu lidových písních a tanců.

Do druhého roku své existence vykročil Břeclavan hned na Nový rok, kdy se sešel výbor ve složení dr. Kobzík, Vlastimil Kopuleť, František Hlavenka, Pavel Čech, Josef Horčička, Jaromír Novotný a Josef Ščuka starší, aby projednal organizační řád a text přihlášek. O měsíc později navštívil zkoušku člen cimbálové muziky Slováckého krúžku cimbalista a etnomuzikolog MUDr. Antoš Frolka a podělil se, nikoliv naposledy, o rady pro vznikající soubor tak cenné.

Spojení Břeclavanu s Hudební školou v Břeclavi bylo logické nejen pro osobní vztah jejího ředitele Jana Chovance k primáši Jožkovi Kobzíkovi a k jeho otci, ale vycházelo i z přesvědčení Jana Chovance, které se snažil svědomitě uvádět do praxe – že je nutné podchytit tradiční muzikálnost Podluží, kultivovat ji a dalším hudebním vzděláváním zvyšovat její interpretační úroveň. Nově vzniklý soubor takovouto ideu přesně naplňoval, prostřednictvím jeho činnosti bylo možné demonstrovat bohatství a rozmanitost lidového umění regionu.

Marie Malčicová, 1956

Poskytnout materiální zázemí však škola ani při nejlepší vůli nemohla. Proto bylo nutné hledat pro rostoucí soubor s velkými ambicemi silného partnera, který by jej technicky i finančně zaštil. Tehdejší největší místní podnik Gumotex tuto možnost měl. Ostatně soubor pro něj znamenal možnost výborné prezentace a posílení dobrého jména, řada jeho zaměstnanců se navíc stala aktivními členy souboru. Nejednalo se totiž jen o prostory ke zkouškám, které by podnik Břeclavanu poskytl. Členové souboru vystupovali dosud ve

Vlastimil Kopeletý, Stanislav Reichman, Jaroslav Novotný, Jiří Holásek

Pásmo Čepení nevěsty, 1956

Tvrdonice 1957 - ?, Julie Severinová, Josef Severin

Svíca - Eva Řihová (roz. Šmálková)

vlastních krojích a muzikanti hráli na vlastní nástroje. A to při zvyšujícím se počtu vystoupení nebylo nadále únosné.

A tak byla v březnu 1955 zahájena jednání s n. p. Gumotex, jež vedla k začlenění souboru do Závodního klubu (dále ZK). Úsilí výboru Břeclavanu směřovalo k tomu, aby zůstala zachována samostatnost souboru v jeho vnitřních záležitostech a v umělecké práci. Bylo dohodnuto, že soubor bude mít samostatné hospodaření, ve správním výboru zasedne šest členů Břeclavanu, tři členové budou ze Závodního klubu a jeden z Janáčkovy hudební školy; soubor dostal také možnost zastoupení dvěma členy ve výboru Závodního klubu.

ZK bezprostředně po podpisu smlouvy přikročil k jejímu plnění. Od května 1955 mohl soubor zkoušet v tehdy ještě nedostavěné budově ZK, kde měl přiděleny dvě místnosti. Z prostředků ZK byla zakoupena basa, ušity nové vyšívané „fialky“ pro muzikanty, čizmy a šestnáct slavnostních krojů. Postupně pak byly dokupovány hudební nástroje a další krojové součásti. ZK doplňoval krojové vybavení také s ohledem na repertoár rozšiřující se o písně a tance z jiných národopisných regionů, k nimž byly nutné specifické kroje.

Soubor na svého prvního patrona nezapomněl a dal jeho jméno do svého názvu, poněkud delšího, ale vše vystihujícího - Břeclavan, národopisný soubor Janáčkovy hudební školy při Závodním klubu n. p. Gumotex.

Prvním úspěchem, kterým Břeclavan překročil místo svého působení, bylo vítězství cimbalové muziky, zpěváka Stanislava Zugara a vypravěče Josefa Horčičky a druhé místo zpěvaček Marie Garšicové a Františky Zbořilové, které si odnesli 13. dubna 1955 z krajského kola soutěže Lidové umělecké tvořivosti. Bylo zjevné, že soubor začíná naplňovat ambice, s nimiž byl založen. Tehdy padlo rozhodnutí opustit statické pojetí vystoupení a program oživit dramatizací a tanečním projevem. Proto také při nácvičku pásma „Čepení nevěsty“, jehož libreto složil Ing. Ladislav Hůska z Brna, pomáhal s režii Svatopluk Fučík. Tímto pásmem jako celovečerním programem se Břeclavan představil břevclavské veřejnosti. Sklidil od ní uznání, kterého si vážil stejně jako uznání od MUDr. Antoše Frolky. Podobně kladně bylo vystoupení přijato i na celostátním kole soutěže Lidové umělecké tvořivosti v Praze, kde bylo vysoce hodnoceno úsilí o vyhledávání a uvádění starých písní a zvyků a také oceněno spojením generací v jednom souboru. Břeclavan vystupoval při této příležitosti v Praze několikrát,

Eva Šmálová jako nevěsta, padesátá léta

ovšem ne v plném obsazení, protože část jeho členů musela odjet domů, a to z prozaického důvodu – nedostali tak dlouhou dovolenou. Cimbálová muzika si z Prahy odvezla stříbrnou medaili, Stanislav Zugar bronzovou.

Ze sboru děvčat a několika verbířů postupně vznikla taneční skupina, kterou doplnili chlapci z břeclavské vojenské posádky, s níž soubor tehdy spolupracoval. Po jejich odchodu je nahradili chlapci z Břeclavi a zejména z okolních obcí.

Divčí skupina, padesátá léta

Jarmila Uhrová, šedesátá léta

Dr. Kobzík, Josef Ščuka st., Josef Ščuka ml.

V roce 1955 byla při „zarážení hory“ navázána dlouholetá spolupráce s tvrdomským krúžkem, která vyústila v každoroční partnerství při pořádání folklorních slavností „Podluží v písni a tanci“ v Tvrdomicích.

7. září 1955 se konala beseda u cimbálu, první z celé řady besed, jejichž cílem byla prezentace slovácké písničky a také snaha získat nové spolupracovníky a příznivce. Tyto besedy se staly trvalou součástí činnosti Břeclavanu, na kterou si zvykli jak obyvatelé Břeclavi,

Cimbálová muzika v roce 1964 – Josef Ščuka ml., Vladimír Hnátek, Dr. Kobzík, František Fučík, Josef Ščuka st., Vlastimil Kopuleť, Josef Kratochvíl, Pavel Čech, Karel Turza

blízkého i vzdálenějšího okolí, tak hosté z Brna, severní Moravy i Čech. Přestože se nekonaly pravidelně každý měsíc, jak bylo původně zamýšleno, což by bylo jistě i organizačně nezvládnutelné, vždy se těšily velkému zájmu. Program besed byl zaměřen na osobnosti a jejich jubilea – jmenujme například pořady „Muzikanti a jejich svět“, věnované Vlastimilu Kopuleťmu, Josefu Horčíčkovi, Jaromíru Nečasovi, Marii Sochorové-Malčicové, Pavlu Čechovi, Josefu Kobzíkovi staršímu i mladšímu, Františku Hlavenkovi, Josefu Ščukovi staršímu, primášovi primášů Samko Dudíkovi a zakládajícím členům Břeclavanu, či tematicky zaměřené pořady, například „Kam usedl pták“ věnovaný tvorbě Jindřicha Uhra, lidovému umění Hornácka a Podluží, habánům, lékařům, Josefům, jižní Moravě a řadě dalších témat.

O vzrůstající kvalitě cimbalové muziky a jejich zpěváků jednoznačně svědčí zájem Československého rozhlasu o spolupráci. Cimbálovou muziku a zpěváky pro první natáčení, které se uskutečnilo 21. prosince 1955 v Hudební škole v Břeclavi, připravil MUDr. Antoň Frolka. Nahrány byly písně „Ten breclavský zámek“ s Anežkou Bohunovou, „Zahrajte ně, hudci“ se sborem tetiček, „Kačer na dolině“ s Františkem Hlavenkou, „V Brně na Štymběrku“ se Stanislavem Zugarem a muzikanti přidali verbuňk „Jak ten ptáček“.

25. prosince 1955 hostovali při vystoupení poprvé s Břeclavanem sólisté Československého rozhlasu v Brně – Božena Šebetovská, Květa Černá, pozdější dlouholetý člen souboru Josef Severin a také Julie Severinová a Josef Černý, kteří byli v té době ještě žáky základní školy.

Do tohoto období spadají námluvy Fanoše Mikuleckého, vedené snahou spojit mikulčický soubor Cesta zarúbaná s Břeclavanem. Sloučení však bylo odmítnuto vzhledem k rozdílnému pojetí činnosti obou souborů – Břeclavan se nechtěl věnovat divadelním pásmům a dramatické tvorbě jako soubor mikulčický.

Rok 1956 byl rokem došavláního největšího úspěchu Břeclavanu, získal I. místo v celostátní soutěži Lidové umělecké tvořivosti (LUT). Cimbálová muzika zvítězila v sestavě Josef

Dr. Kobzík, Vlastimil Kopuleť, Pavel Čech

Kobzík, Vlastimil Kopuleť, Josef Ščuka st., Milan Kopuleť, Jan Dvořáček, Arnošt Smolík, Jaromír Novotný, Jiří Holásek, Stanislav Reichman a Ota Musil. Nechejme hovořit zasvěceně, v tomto případě časopis Lidová tvořivost: „Velmi cenné byly ukázky nových objevů původních lidových písní na Podluží cimbálovou muzikou Břeclavan. Byla překvapením pro porotu i celý festival LUT, neboť moravské Podluží nemělo výrazný reprezentační lidový hudební kolektiv. Soubor má zdravé základy, v muzice hrají starší vedle mladých, které přimáhuje dr. Kobzík.“ Známy brněnský muzikolog dr. Jiří Vysloužil shrnul vše do jedné věty: „Konečně zase slyšíme z Podluží cimbálovou muziku.“

Ve stejném roce vystoupil soubor poprvé také na folklorním festivalu ve Strážnici. Ve spolupráci s tvrdoňským krúžkem připravil pásmo s názvem Hody na Podluží – typický

Eva Říhová (roz. Šmálová)

a zřejmě nejzachovalejší zvyk prezentovala cimbálová muzika, dvanáct párů a verbíř Miloš Janulík. Autory pásma byli dr. Kobzík a Jan Kružík.

V roce 1956 uvedl v Břeclavi soubor pořad věnovaný fašankovým zvykům. V následujícím roce se na strážnickém festivalu objevila děvčata s pásmem „Čepení nevěsty“ ve slavnostních krojích – „v šatkách“. V témže roce byl doplněn výbor o Tibora Jánoše a Františka Konečka.

Tehdy se opět objevila myšlenka fúze, tentokrát spojit soubory jednoho zřizovatele, tj. podniků chemického průmyslu, v jeden, která však bez úspěchu zapadla.

Jarmila Kobzíkuvá v pásnu Vítaj, Janičku

V roce 1958 přišel do cimbálové muziky basista František Fučík. V tomto roce soubor nastudoval pásmo „Vítaj nám, Janičku“, s nímž vystoupil o rok později v Tvrdonicích na národopisných slavnostech Podluží v písni a tanci, na folklorním festivalu ve Strážnici a také na brněnském veletrhu, kde celý pořad natočila Československá televize a Československý rozhlas.

V roce 1960 soubor vedl výbor ve složení dr. Josef Kobzík, Josef Horčíčka, Josef Ščuka, Vlastimil Kopuleť, Václav Wimmer, Antonín Klenec, Regina Štefanová, Blanka Vinklerová,

Dr. Kobzík, Vlastimil Kopuleť, Karel Turza

Starobřeclavské tetičky

Jarmila Uhrová, Anna Reichmanová, pp. Řehák a Gasnárek. V umělecké radě zasedli dr. Kobzík, Ing. Jarmila Kobzíková, prof. Tonina Pavlovská, Josef Pavlů a Blanka Vinklerová.

V choreografii prof. Pavlovské bylo pro festival ve Strážnici nastudováno pásmo „Sloboděnka ide“, v Klenotnici festivalu vystupovala cimbálová muzika, hoši předvedli verbuňk a hoši je, s děvčaty „hopkanou“ polku a vrtěnou, v nokturnu zazpívaly sestry Malčicovy a sbor tetiček. Některé písně z pásma natočil dívčí sbor s Brněnským rozhlasovým orchestrem lidových nástrojů (BROLN) pro Československý rozhlas. Cimbálovou muziku s tvrdoňským krúžkem natáčela bratislavská televize.

Povzbuzením a jistě i odměnou v době, kdy nebylo v podstatě možné s výjimkou států východního bloku cestovat do zahraničí, bylo turné po Itálii, které v září 1961 absolvovalo čtyřicet členů souboru, a turné po Švýcarsku na podzim roku 1962, kam vlakem odjelo dvanáct muzikantů, čtrnáct děvčat, devět chlapců, šest tetiček a pět dalších členů. Po předchozích zkušenostech z Itálie si soubor připravil program atraktivní pro zahraničního diváka – s převahou temperamentních tanečních čísel. Největší odezvu u publika měly muzikantské čardáše, chlapecký fašankový tanec „Pod šable“ a lyrické pásmo „Vítaj nám, Janičku“. Cimbálová muzika se sólisty a sborem natáčela dokonce po dva dny ve švýcarském rozhlase, části programu odvysílala také televize. Lausannský deník napsal: „Přijďte se podívat, co je to opravdová radost ze života, co je to bohatství země v srdcích běžných lidí.“ Ohlas turné byl mimořádný a přátelství, které soubor navázal se členy souboru Chanson de Lausanne, vydrželo po celou dobu jeho existence, intenzivní osobní kontakty nyní již bývalí členové obou souborů udržují dodnes.

Z dalších zajímavých břevlavských pásem z té doby je třeba zmínit pásmo „Asenda“, s nímž soubor vystoupil na národopisných slavnostech v Tvrdoňicích v roce 1961. V roce 1963 spolupracovala se souborem Zdenka Jelínková, odborná pracovníce Ústavu pro etnografii a folkloristiku, která připravila nové číslo tanců z Kopanic a upravila již dříve uváděné tance z Myjavy a tanec „vařajkový“. V květnu téhož roku vedla zkoušky také Jiřina Mlíková, která připravila nové programové bloky „Svíca“ a „Svatební veselí“, a choreografka Československé televize Zdenka Látalová. Na Mezinárodní folklorní festival do Folkestone ve Velké Británii, na němž Břevlavan v roce 1963 vystupoval, tak odjel soubor s možností postavit variabilní program podle přání pořadatelů. I zde měla vystoupení Břevlavu velký úspěch.

K desátému výročí založení souboru, které v roce 1964 Břevlavan slavil, se tanečníci prezentovali myjavskými čardáši, tanci z Kopanic, verbuňkovým soubojem chlapců „Agar“ a „Trefou“, což bylo dovádění chlapců s muzikou, dále podtatranským dívčím tancem „Šuchom“, sólovým tancem od Trenčína zvaným klbový, fašankem, staropodlužáckou vrtěnou a pásmy „Rekruti“, „Čepení nevěsty“ a „Vítaj nám, Janičku“. Z výčtu je zřejmé, jak široký repertoár byl schopen amatérský soubor nastudovat. O rok později přibýlo ještě pásmo „Ženské právo“ a tance z Dolňácka.

Desáté výročí vzniku a vyznamenání „Za vynikající práci“ udělené při této příležitosti oslavil soubor velkým programem, na němž se sešli současní i bývalí členové Břevlavu a zástupci zahraničních partnerů. Milým dárkem bylo pozvání od souboru Zora Opatija na turné do tehdejší Jugoslávie.

V této době natáčela německá televize pořad s cimbálovou muzikou a Josefem Severinem, který byl od roku 1962 členem Břevlavu. Součástí pořadu byly i záběry ze zkoušky, ale také z běžného života členů souboru doma i v zaměstnání.

Výbor Břevlavu tvořili v roce 1964 dr. Kobzík, Pavel Čech, Karel Ertl, Miroslav Jestřábík, Zdenka Jelínková, Josef Pavlů, Marie Pavelková, Josef Severin a Ludvík Svozil.

Pro turné po Spolkové republice Německo v lednu 1965, organizované Pragokoncertem, měl soubor připraven reprezentativní program v choreografii Zdenky Jelínkové, který v první části tvořily verbuňky, „Agar“, taneční scéna „Z trhu“, tance „Šuchom“ a „Pod šable“, tance z Kopanic a temperamentní tance z východního Slovenska. Po přestávce pokračoval „Hodovou scénou“, „Ženským právem“, českou polkou, svatebním tancem a tancem „Hojáčky“. Během programu zpívali sólisté Josef Severin, Marie Sochorová-Malčicová

Soubor Břeclavanu na zájezdu v Lausanne v roce 1962

Tance z Kopanic

Dr. Kobzík, Karel Turza, Josef Severin

Tance z východního Slovenska – tanečníci Bohuslav Bochníček, Jaroslav Příkryl, Karel Ertl

a Ludmila Malčicová. Soubor vystupoval v Norimberku, Stuttgartu, Frankfurtu nad Mohanem, Kasselu, Fuldě a dalších místech a jeho program se těšil mimořádné pozornosti. Pro dokreslení – ve Wuppertalu sledovalo vystoupení Břeclavanu více než 1 600 diváků a jejich ovace přesáhly 30 minut. Koncerty natáčela německá televize, která téměř denně vysílala některé části programu.

Krátce po příjezdu spolupracoval soubor s Československou televizí na pořadu „Velikonoční hrátky“. Na přípravě tanečních čísel se podíleli Ján Nedorost, Libuše Hynková z Armádního uměleckého souboru a prof. Tonina Pavlovská, taneční skupinu vedli Karel Ertl a Helena Vančurová. S nově studovaným programem slovenského pásma pomáhal Jan Gaspar Hrisko, cimbalista souboru BROLN.

V roce 1966 se vrátil do souboru basista Stanislav Reichman, který nahradil nemocného Františka Fučíka, přišel houslista Jan Beran, místo Josefa Šucky usedl k cimbálu František Šulák.

Rok 1966 byl pro Břeclavan ve znamení turné po Německu a účasti na Mezinárodním folklorním festivalu v Dijonu. Na turné nominoval Břeclavan Pragokonzert, na folklorní festival ministerstvo školství a kultury. Soubor doprovázeli pracovníci Československé televize a Československého rozhlasu. Přes nervozitu a zhoršené vztahy v souboru, na kterých se podepsala hektická příprava programů, byly obě akce úspěšné. Také ovšem velmi náročné – a to zejména dijonský festival. Kromě tradičních defilé, oficiálních příjetí a jiných festivalových povinností soubor vystupoval několikrát denně na stejném místě. Jen díky širokému repertoáru, schopnosti uměleckého vedení a disciplinovanosti členů souboru bylo možné komponovat program podle přání pořadatelů bezprostředně před vystoupením, vytvářet pestré kombinace jednotlivých čísel a dostát nárokům na vysokou kvalitu. Choreografické vedení souboru měla v této době na starosti prof. Tonina Pavlovská, s režii vystoupení pomáhal dr. Feodor Kaucký, vedoucím taneční skupiny byl Jaroslav Příkryl. Soubor disponoval dvanáctičlennou cimbálovou muzikou, dvanácti páry tanečnicků, sborem šesti žen, dvěma sólovými zpěváky a jednou sólistkou.

Tanečníci souboru, šedesátá léta

Tanečníci Bohuslav Bochníček, Klement Horáček, Karel Ertl, šedesátá léta

Tanečnice Anna Suchomelová (roz. Jašíková)

1. března 1966 došlo ke změně zřizovatele souboru – stal se jím Sdružený klub pracujících, jenž byl zároveň zřizovatelem Podlužanu, dalšího významného v Břeclavi působícího souboru. Od začátku více či méně intenzivní tendence ze strany SKP ke sloučení obou souborů začaly po dvou letech nabývat konkrétnější podoby, zřizovatel začal připravovat podmínky pro tento krok. Stanovisko Břeclavanu k tomuto úsilí SKP bylo ovšem značně

Strážnice – ?, Jiřina Svačinová, J. Kučera, Eva Říhová

skeptické. Přesto, že se snahy o spojení obou souborů objevily ještě i později, i když už ne v tak výrazné podobě, ke sloučení nikdy nedošlo. Jistě ku prospěchu věci – je těžké si představit jeden soubor vedený tak silnými osobnostmi, jakými byli dr. Kozbík a Tibor Jánoš. Oba soubory pracovaly tedy nadále samostatně a SKP se v rámci svých možností staral o jejich organizační a materiální záležitosti.

Tanec Pod šable

Pásmo Ženské právo, šedesátá léta

Moldávie 1970 – členové souboru s hostiteli

Cimbálová muzika v sedmdesátých letech – Dr. Kobzík, František Šulák, Vlastimil Kopuleť, Jan Beran, Karel Turza

Švédsko 1972 – Květoslava Bartolšicová, Jan Frýdek, Božena Zálešáková

Anna Suhomelová, Marta Ondrášková, Anna Bartolšicová, Ludmila Kobzíková, Naděžda Hasilová, Miluše Přikrylová, Anna Bartošková, Jana Hrnčířová, Ludmila Hrabalová, Marie Prajková

Sedmdesátá léta - Dr. Kobzík, Karel Turza, Josef Severin ml., František Šulák, František Kameník, Jaroslav Hlaváč

Vlastimil Kopulety

Marie Garšicová, za ní Vratislav a Alena Kneslovi

Břeclav 1977 – taneční skupina v krojích z Kopic

Německo 1976 – Hody

V roce 1968 byl Břeclavan díky svým osobním kontaktům pozván festivalovým výborem ve Folkestone na turné po jihovýchodní Anglii. Během něho zde vystupoval i třikrát denně a absolvoval vystoupení také v Boulogne sur Mer v západní Francii. Pro toto turné soubor připravil dvouhodinový program, z něhož nejvíce zaujaly „Hody“ ve slavnostních podlužáckých krojích, písně v podání Josefa Severina a čardáše. V témže roce se členem souboru stal Josef Severin ml.

Z ostatních událostí té doby jmenujme účast Břeclavanu na slavnostním programu k vyhlášení Československé federace 28. října 1968 ve Státním (nyní Národním) divadle v Brně, o rok později účinkování v programu k 100. výročí Národního divadla v Praze a dále účast v mezinárodním programu v Saarbrückenu, v němž vystupovala cimbálová muzika se zpěvačkou Juditou Čefovskou. Program natáčela německá televize a přebíraly jej všechny státy Eurovize napojené na barevné vysílání. Na pořadu s názvem „Výlet po Evropě“ se podílelo čtrnáct evropských států. Cimbálová muzika Břeclavanu zde byla jedinou amatérskou hudbou, vysílání bylo živé a účinkovalo v něm na 400 umělců pro cca 50 milionů diváků v celé Evropě.

Na podzim 1969 odjel celý soubor na Festival Středozemního moře do Murcie ve Španělsku. Díky kontaktům se švýcarským souborem Chanson de Lausanne a vstřícnému postoji italských pořadatelů bylo dlouhé cesty do Španělska využito také k několika vystoupením ve Švýcarsku a v La Spezii v severní Itálii. Na festival v Murcii odcestovalo osm muzikantů, osm tanečních párů a čtyři sólisté a doprovázeli je pracovníci Čs. televize a Čs. rozhlasu. Připravený dvouhodinový program byl velmi rozmanitý a diváci jej přijímali spontánně s nadšením; místní tisk se vyjadřoval v superlativech. Své jistě sehrály i nápadné kroje – soubor vystupoval ve slavnostních a pracovních podlužáckých krojích, v krojích rekonstruovaných podle Mánesových studií, v kopaničářských krojích a ve stylizovaných krojích myjavských a východoslovenských.

Také začátek sedmdesátých let znamenal pro Břeclavan cesty za hranice do sousedních i vzdálenějších zemí. V roce 1970 vystupoval na II. ročníku Všesvazového festivalu amatérských souborů lidového tance v moldavském Kišiněvě, na Národopisných slavnostech pořádaných u příležitosti 67. výstavy zemědělství a potravinářského průmyslu v Budapešti propagoval Československý pavilon a ještě v témže roce absolvoval umělecký zájezd do Pécsi v Maďarsku.

V roce 1971 měl soubor desetičlennou cimbálovou muziku – prim, klarinet, cimbál, troje housle, tři violy a kontrabas, dále šest sólistů, šestičlenný sbor žen a dvanáct tanečních párů, jejichž choreografie byla založena na tancích párových, skupinových a sólových. V choreografii Jána Novenka nastudoval v roce 1971 soubor taneční variace na téma odvodu, lásky a smrti, se kterými vystoupil na Národní přehlídce zájmové umělecké činnosti (ZUČ). V tomto roce přišel do cimbálové muziky basista František Macinka.

V roce 1972 vedla cesta Břeclavan až za polární kruh na Mezinárodní folklorní festivaly do Järve a Åsele ve Švédsku. Zde se představil tanci z Myjavy, Kopanic, Dolňácka, Kubré, východního Slovenska, marhaňským verbuňkem a pásmy „Podlužácké hody“ a „Svatební veselí“. Jako sólisté zde vystoupili Dominik Kučera a Marie Sochorová. Místní tisk uveřejňoval nadšené kritiky a velké fotografie z vystoupení Břeclavanu na svých prvních stránkách. Vzhledem k tomu, že se i tentokrát jednalo o reciproční zájezd, zajišťoval soubor pobyt švédského souboru v příštím roce u nás.

Na Mezinárodním folklorním festivalu v belgickém Mideelkerke v roce 1974 měly největší ohlas opět „Podlužácké hody“, tance z Myjavy, Kubré a z východního Slovenska. Vlámská televize snímala nejen vystoupení, ale také některé zkoušky souboru.

Rok 1974 byl rokem 20. výročí založení Břeclavanu. K němu soubor připravil celovečerní program, v němž vystupovali jeho bývalí i současní členové a který mapoval činnost souboru od jeho počátků po současnost. V první části programu zazpívali zakládající členové souboru Anežka Greplová a František Hlavenka, pár tónů na cimbál přidal Josef Ščuka st., na gajdy a píšťalu zahrál Josef Kratochvíl, slovem pobavil Josef Horčíčka a zatančili tanečníci pod vedením Pavla Říhy a Karla Ertla. Druhou část programu charakterizoval název Břeclavan a současnost. Po programu, k němuž přispělo celkem 63 účinkujících,

Sbor žen, osmdesátá léta

následovala beseda u cimbálu, jak bylo dobrým zvykem Břeclavanu. Celý program natáčel Československý rozhlas Brno.

V roce 1976 si zvolili členové souboru do výboru dr. Kobzíka, Františka Šuláka, Jana Berana, Jaroslava Švacha, Aloise Garšice, Miroslava Knesla, Martu Ondráškovou, Boženu Zálešákovou, Alenu Sulovskou, Josefa Koláře a Janu Kalužickou. J. Kalužická a J. Švach byli vedoucími taneční skupiny, vedoucím cimbálové muziky byl František Šulák, správu krojů měla na starosti Božena Zálešáková a hospodářkou byla Miluše Přikrylová.

Po nástupu Františka Macinky na vojenskou prezenční službu přišel do muziky v roce 1976 basista František Kameník. Nejdůležitějšími akcemi tohoto roku byl pro Břeclavan koncert se souborem Josefa Vycpálka v Praze a celostátní přehlídka folklorních souborů ve Zvolenu.

V sedmdesátých a osmdesátých letech jezdil téměř každoročně soubor do Německa, buď na festival „Baltické moře – moře míru“, nebo vystupoval v tehdejší Karl-Marx-Stadtu (Chemnitz), který byl družebním městem Břeclavi.

V roce 1979 se organizačním vedoucím Břeclavanu stal Ing. Rudolf Techtl, předsedou výboru Ing. Jan Prokop. Bylo nastudováno nové pásmo – „Svatba na Podluží“ s částmi „Čepení nevěsty“, „Svatební vrtění“ a „Svatební veselí“. Nejčastěji uváděnými čísly programu v tehdejší době byly pásma a tance „Polajka“, „Vítaj nám, Janíčku“, „Hody“, „Pod šable“, verbuňky, zejména marhaňský, tance z Kopanic, Kubré, Myjavy, Brezové a východního Slovenska.

V roce 1980 měl soubor 61 členů, z toho desetičlennou cimbálovou muziku, desetičlenný sbor žen, jedenáct tanečních párů a pět sólistů. Přípravná taneční skupina, kterou vedla RNDr. Jitka Budíková, disponovala osmi tanečními páry.

V roce 1981 přišli do muziky houslisté Jiří Vrbka a na krátkou dobu Jiří Janulík. Poté, co J. Vrbka v roce 1983 na rok odešel na prezenční vojenskou službu, se vrátil František Macinka a přišli houslisté a zpěváci bratři Miroslav a František Zachovalí. Tanečníci rozšířili své řady o členy přípravné skupiny, od roku 1984 je vedla Helena Prášilová.

Praha 1980

Břeclav 1982

Vlasta Dobiášová a Josef Horčíčka, 1977

Jestliže se účast souboru na Mezinárodním folklorním festivalu v Nice ve Francii v roce 1981 obešla bez problémů, odjezd do Lausanne v březnu 1982, kam byl soubor vyslán Československou společností pro mezinárodní styky, se stal důvodem k následné šikaně souboru, zejména jeho primáše a uměleckého vedoucího dr. Kobzíka s cílem znemožnit mu další setrvání v souboru. O co šlo? Během celní prohlídky na československo-rakouské hranici byly totiž u dvou členek souboru objeveny uschované peníze a dopis pro emigrantku. Pro Dům kultury ROH, který byl od roku 1982 zřizovatelem souboru, se toto stalo důvodem k téměř hysterickému jednání, projevujícím se takovými absurditami jako zákazem účasti souboru v prvomájovém průvodu či návrhem, aby cimbálové muzice primášoval např. basista. Teprve čas snad ukáže, co bylo vlastně podstatou celé události a k čemu měl takový postup a nátlak na soubor a zejména na členy cimbálové muziky sloužit. Ti, stejně jako ostatní členové Břeclavanu morálně obstáli, jak o tom svědčí zápis z mimořádné členské schůze ze dne 7. září 1982. Na ní se usnesli, že je-li uměleckému vedoucímu pozastavena činnost a má-li zakázáno primášovat, „není soubor schopen další existence“. Jednoznačně se za dr. Kobzíka postavil jak předseda výboru Ing. Jaroslav Hlaváč, tak vedoucí

Pásmo Svatební veselí, sedmdesátá léta

Starobřeclavské tetičky v roce 1983 - Marie Garšicová, Anna Reichmanová, Marie Kučerová, Marie Pavelková, Anna Skořepová, Anna Holobrádková

Svatební průvod v Tvrdonicích, osmdesátá léta

muziky František Šulák, kteří měli spolu s Františkem Kameníkem za sebou řadu vypjatých jednání se zřizovatelem a jeho nadřízenými, během nichž byli nuceni k tomu, aby přistoupili na výměnu primáše.

Nepříznivé okolnosti narušily souborový život a vedly i k řadě komplikací v osobních životech některých jeho členů, přesto se však činnost souboru nezastavila. Dále se zkoušelo, cimbálová muzika natočila v Československé televizi pořad „Zapívej, slavíčku“, nahrála dlouhohrající gramofonovou desku a uskutečnila tři nahrávky v rozhlase. Největšího úspěchu dosáhla v roce 1983 muzika na Mezinárodním folklorním festivalu ve Strážnici, kdy bylo celé její vystoupení natočeno a zařazeno do Zlatého fondu Československého rozhlasu.

Spontánním holdem slováckým písničkám skončilo celovečerní představení celého souboru 25. září 1983 v Divadle na Vinohradech v Praze, kde diváci na otevřené scéně aplaudovali při verbuňkách, písničkách a tancích z moravsko-slovenského pomezí či písničkách z podlužácké svatby nebo tradičních hodů.

Soubor v té době řídil výbor ve složení: předseda Ing. Jaroslav Hlaváč, jeho zástupce Ing. Jan Prokop, jednatel Vlastimil Kopuleťý, hospodářka a vedoucí sboru žen Irena Bystřická, krojová referentka Vlasta Dobiášová, vedoucí cimbálové muziky František Šulák, vedoucí taneční skupiny Jaroslav Švach, členové umělecké rady František Kameník, Marta Ondrášková, dr. Kobzík, Ján Novenko; kronikářem souboru byl Josef Kolář. Taneční skupinu vedli Věra a Lubomír Kudlíkovi. Soubor měl 44 aktivních členů, na vystoupeních či zkouškách se sešel 169krát. Cimbálová muzika byla posílena o violistu Jana Kachyňu a violistu a zpěváka Jana Zaviačiče.

U příležitosti 30. výročí vzniku souboru v roce 1984 byly uspořádány tři slavnostní koncerty s názvem „Okolo Břeclavi teče voda čistá“ a výroční beseda u cimbálu, která byla současně veřejnou rozhlasovou nahrávkou. Konal se také festival „Za mír a přátelství mezi národy“ za účasti souborů Chanson de Lausanne a Zora Opatija, jež se představily divákům v Břeclavi a v okolí. Spolu s Chanson de Lausanne se v bezvadné atmosféře a pohodě u Tří grácií poblíž Lednice uskutečnila nahrávka „Písničky v trávě“, v níž účinkovala cimbálová muzika, sólisté a ženský sbor. Tato nahrávka zvítězila v roce 1985 v celostátní rozhlasové soutěži. Československá televize natočila s Břeclavanem pořad „Muzikanti, hrajte“. K výročí souboru byl vydán sborník písní „Od Břeclavi teče voda

Břeclav 1984 – vlevo Alena Kneslová

čistá“ a stejnojmenná gramfonová deska, které se staly inspirací a vhodnou pomůckou také pro ostatní, zejména začínající soubory.

V listopadu 1984 se poprvé konala přehlídka vyspělých cimbálových muzik Slovácka. Dnes již tradiční Hudecké dny vznikly tehdy z podnětu dr. Kobzika, za organizační pomoci Marty Ondráškové a díky aktivnímu přístupu cimbálové muziky Břeclavanu. Do názvu

Břeclav 1984 – Miroslav Dudík, Jan Rokyta, Vlastimil Kopuleťý, Josef Severin

Koncert k 30. výročí založení souboru – Julie Kučerová-Severinová a Josef Severin

Koncert u Tří grácií v roce 1984 – cimbalová muzika, ženský sbor, Josef Severin

Dr. Kobzík a Jaroslav Hlaváč, 1984

František Šulák a Vlastimil Kopuleť

Tanečníci, osmdesátá léta

Julie Kučerová-Severinová a Ludmila Kobzíková, osmdesátá léta

bylo přidáno jméno legendárního strážnického primáše a dlouholetého ředitele Ústavu lidového umění ve Strážnici Slávka Volavého. Součástí prvních Hudeckých dní Slávka Volavého byl odborný seminář na téma „Funkce lidové písně v současné době“ a čtyři koncerty cimbálových muzik z Břeclavska, Hodonínska a Uherskohradištska, na nichž hrálo a zpívalo 138 účinkujících. Břeclavan byl hostitelským souborem akce, která se pak každoročně těšila mimořádnému zájmu. Byla založena úspěšná tradice, která pokračuje do současnosti.

Kromě stabilizované, na vysoké úrovni hrající cimbálové muziky měl soubor v této době 22 tanečnicků, které vedl Jaroslav Švach s Janou Macinkovou; přípravná taneční skupina měla 27 členů, nácvikem základní taneční dovednosti prošlo 25 deseti- až čtrnáctiletých dětí, nejmladší skupinu tvořilo dokonce 99 šesti- až desetiletých dětí. Z těchto počtů je zřejmé, že soubor zabývající se folklorem měl v Břeclavi zázemí a pevnou základnu. Velký zájem byl umocněn jistě úspěchy Břeclavanu, ke kterému se tyto skupiny hlásily a očekávaly, že z nich bude soubor vybírat svoje další aktivní členy, což se také dělo.

V roce 1984 se Břeclavan účastnil festivalu v Opatiji, v roce 1985 uspořádal turné po Švýcarsku. Vznikla také dvě nová pásma – experiment „Život, smrt a vítězství Jana Černého“

Břeclav 1983 – v popředí Alois Garšic a Šárka Dobiášová

a klasická „Podlužácká svatba“. Autory prvního z nich byl dr. Kobzík a prof. Jiřina Mlíková, kteří položili důraz na autenticitu lidového projevu a propojili zde slovo a obraz s komentářem. Pásmo seznamovalo s dobou, prostředím a osobností Jana Černého z Moravské Nové Vsi, popraveného za ilegální práci během německé okupace. Výtvarně se na pásmu podílel kostický rodák akad. malíř Jaroslav Blažek. Podlužácká svatba byla součástí hlavního programu „Krásy naší země“ na Mezinárodním folklorním festivalu ve Strážnici v roce 1985 a soubor se díky ní stal laureátem festivalu. Vystoupil v témže roce také ve slavnostním programu na Československé spartakiádě v Praze a na koncertu při příležitosti 100. výročí brněnské Rovnosti. Bohatou činností souboru v této době dokládá počet vystoupení – 75, navíc pak osm koncertů ve Švýcarsku v Bussigny.

Další zahraniční vystoupení absolvoval Břeclavan v roce 1986 ve Spolkové republice Německo, kam byl vyslán Československou společností pro mezinárodní styky. Ve stejném roce se soubor zúčastnil také XXXII. Folklorního festivalu ve Východné na Slovensku.

V roce 1985 se změnilo vedení Domu kultury ROH, tedy zřizovatele souboru. Od té doby se datují problémy a značné neshody. Kromě snad prvních let trvání souboru nebyly vztahy se zřizovatelem vždy idylické. Ani takové být nemohly. Amatérský soubor potřeboval pomoc, mnohdy větší, než kterou mu zřizovatel chtěl či opravdu mohl poskytnout. Nikdy však problémy nepřesáhly hranici, kdy by ohrozily samu existenci souboru. Konec osmdesátých let však znamenal pro Břeclavan potýkání se se snůškou administrativních zákazů, diktování a nesmyslné byrokracie.

K 1. lednu 1986 se mohl soubor spolehnout na dvanáctičlennou muziku, sedmičlenný sbor žen, devět tanečních párů a dva sólisty. Předsedkyní souboru se stala Marta Strušková, místopředsedou byl Ing. Jan Prokop, uměleckým vedoucím dr. Kobzík, členy výboru byli Vlastimil Kopuleť, František Šulák, Jaroslav Švach, Vratislav Knesl, Ing. František Zachovalý, František Kameník, Lubomír Kudlík, Svatava Martinková a zástupce delegovaný zřizovatelem.

František Šulák, Vlastimil Kopuleť, Leoš Chovanec, Jiří Vrbka, osmdesátá léta

U dalšího zahraničního angažmá cimbalové muziky v roce 1987 ve Spolkové republice Německo stála opět Československá společnost pro mezinárodní styky. Celý soubor potom reprezentoval Jihomoravský kraj ve Voroněži v tehdejší SSSR. Na Mezinárodním veletrhu cestovního ruchu v Německu ve Frankfurtu nad Mohanem účinkoval také celý soubor.

Roku 1988 měl Břeclavan 49 aktivních členů, z výboru odešli L. Kudlík, M. Strušková a Ing. F. Zachovalý, jednatelkou se stala Šárka Dobiášová. Cílem tohoto roku bylo nastudovat pod vedením Heleny Prášilové a Jaroslava Švacha za odborné spolupráce prof. Jiříny Mlíkové a Zdenky Jelínkové pásmo vrtěných a verbuňků; do programu souboru přibýly tance „uklakovaná“ a „vodená“, „krúcené“ ze Šarišských Dravec, dále „bašistovská“ a „tesčák“. Podařilo se natočit televizní „Písničky na dobrou noc“ a dokončit „Písňe a tance o květinách“, které natáčela Československá televize spolu s televizí rakouskou.

V témže roce nastudoval Břeclavan pásmo „Podlužácký tanec v proměnách času“. Svě umění soubor představil opět v zahraničí - na mezinárodním folklorním festivalu v Burse v Turecku, později v Rostocku na letních slavnostech a koncem roku v rakouském Hollabrunnu při prezentaci jihomoravských vánoc. Vystupoval také na Národní přehlídce folklorních souborů v Třinci. Na této přehlídce ostatně nechyběl nikdy stejně jako na Mezinárodním folklorním festivalu ve Strážnici a slavnostech Podluží v písní a tanci v Tvrdomicích, kde tvořil pravidelně páteř celého programu tak jako na Hudeckých dnech Slávka Volavého.

Během přípravy na MFF v Burse kulminovaly spory se zřizovatelem. Ze zápisů schůzí lze vyčíst aroganci a necitlivost tehdejšího vedení vůči amatérskému souboru, který byl „výkladní skříní“ amatérské umělecké činnosti na Břeclavsku.

Třetí místo získané na mezinárodním folklorním festivalu v Dijonu ve Francii v roce 1990, oceněné řetězem burgunského vévody, lze vzhledem k účasti 37 zahraničních souborů, většinou profesionálních, považovat za opravdový úspěch. Ten je umocněn navíc skutečností, že se v té době vyměnila téměř kompletně taneční skupina, jež měla pouze

Tvrdonice – Jan Kachyňa, Josef Severin ml., Jan Zaviačič, Dr. Kobzík, František Šulák, Vlastimil Kopuleť

Jan Zaviačič, Dr. Kobzík, Jan Kachyňa, František Kameník, František Šulák, bratři František a Miroslav Zachovalí, osmdesátá léta

Břeclav 1985 – cimbálová muzika s Janem Kružíkem

omezený čas na přípravu, které se intenzivně věnovala jen během desetidenního turné v Opatiji. Komplikací bylo také náhlé onemocnění primáše, jež znemožnilo jeho účast na festivalu. Břeclavan v Dijonu uvedl „Staropodlužáckou vrtěnou“ v choreografii Zdenky Jelínkové, „Husarský verbuňk“ v choreografii Jaroslava Švacha, „Starovojanské sólo“ a „O pérečko“ v choreografii dr. Kobzíka a Jaroslava Martinka, dále dívčí písně z Brezové, tance „V brezovských horách“ v choreografii Věry Kovářů, myjavské písně a myjavský čardáš v choreografii R. Štefaniče a J. Faltuse, taneční pásmo „Dribna“, tance z východního Slovenska v choreografii Cyrila Zálešáka a písně z Šarišských Dravec. Sóla zpívali František Studenka, Julie Kučerová a Jožka Severin ml.

Kromě spolupráce s rozhlasem – jak československým, tak zahraničním – spolupracoval soubor s televizí. S domácí, s níž začal točit již v roce 1959 a jen do roku 1970 realizoval 23 samostatných programů. Ze zahraničních televizí spolupracoval zejména s německou, v jejíž produkci natáčel nejčastěji, a s Eurovizí. Kromě studiových snímků pak vznikaly samozřejmě záznamy z vystoupení na festivalech či turné.

Cimbálová muzika Břeclavanu natočila gramofonové desky „Voyages autour du monde“, „Písničky z Podluží“, „Folk Songs from Podluží“, „Strážnice 1969“, „Pod sluncem jižní Moravy“, „Hoš, Podluží“, „Malované písničky Fanoša Mikuleckého“ a „Břeclavan hraje a zpívá“. O kvalitě muziky svědčí jednoznačně slova Jaroslava Juráška, zakladatele a uměleckého vedoucího BROLNu a dramaturga pro folklor Československé televize v Brně: „Muzika je to pohotová, sehraná, s vynikajícími jedinci. Zachovává táhlost podlužácké písně, její intimitu a naléhavost, dovede rozehrát i rozpálit.“

Na filmovém plátně se Břeclavan objevil například ve filmech Lanžhotské hody, Československo 1961 – jižní Morava, Slovácká suita, Veselé historky zbojnické.

Jeho umění bylo oceněno řadou státních a rezortních vyznamenání, vyznamenání udělovaných městy, dostalo se mu řady poct v zahraničí, kam od roku 1961 pravidelně vyjížděl.

Josef Severin a Dr. Kobzík, osmdesátá léta

Přesto zůstal pevně zakotven na Podluží a stal se věrným interpretem toho nejkrásnějšího, co z dědictví předchozích pokolení zůstalo. Nebál se oprašovat, vyhledávat starobylé písně či tance, citlivě je přizpůsobovat pódiovým vystoupením i uvádět novinky a experimentovat. Pravdivá jsou jistě slova Dušana Holého: „Za povšimnutí stojí i nové prvky, které soubor zavádí. Některé jsou kladné, jiné nikoliv. Mohu však s plnou zodpovědností prohlásit, že klady vysoce převažují.“

Z materiálů uložených v SOKa Břeclav se sídlem v Mikulově, které nejsou ovšem úplně, bylo přesto možné zdokumentovat činnost souboru od jeho vzniku s drobnými přesahy až do roku 1990. Fond byl uspořádán tematicky a vzhledem k jeho velikosti také v rámci jednotlivých let. Časově jsou uspořádány též pozitivy, negativy a diapozitivy, které se podařilo i přes jejich velké množství v drtivé většině díky spolupráci s bývalými členy souboru popsat. Podařilo se také rekonstruovat seznam členů a uvést základní data a jejich angažmá v souboru.

Vysoká umělecká úroveň Břeclavanu se stala měřítkem a metou pro začínající soubory. Těm se snažil Břeclavan vždy pomáhat, ať se jednalo o soubory dospělé či dětské. Účinkování v souboru znamenalo na čtyři stovky jeho členů – muzikanty, zpěváky i tanečnický, kteří v něm jeden vedle druhého zanechali hluboké stopy své lásky k lidové písni a tanci, svého umění, snahy a obětavosti, pochopení a schopnosti podřízení se celku, a to vše za cenu rezignace na svůj volný čas. Je však život v souboru na oplátku obohatil – rozšířil jim obzor i vědomosti, naučil je toleranci a odpovědnosti, vedl je k sebevzdělání i poznání vlastní role v životě. Zkrátka ovlivnil je v tom nejlepší smyslu slova pro celý další život.

Není možné v rámci této práce věnovat se všem událostem a všem osobnostem, které byly důležité pro život a práci Břeclavanu, avšak není možné nezmínit se o naprosto zásadní roli MUDr. Josefa Kobzíka (1929–2000), který soubor založil, zformoval a dovedl k úspěchům.

Dokázal spojit jedince různých profesí, úrovně vzdělání, zaměření, jedince pocházející z různých prostředí, všech věkových kategorií ve funkční celek naladěný na jednu notu. Stmelil je v soubor, který se jim stal životním stylem, naučil je podřídit se disciplíně a stálému zdokonalování. Jedině tak mohl vytvořit soubor, který – ač amatérský – vykazoval úroveň tělesa profesionálního. Dr. Kobzík byl po celou dobu jeho nejvýraznější osobností, stal se vzorem a inspirátorem, k jehož hudbě, myšlenkám a názorům se drtivá většina členů, kterým dal nahlédnout do svého bohatého myšlenkového světa, s vděčností vrací.

Předložené řádky jsou popisem vzniku a činnosti souboru zpracovaným podle materiálů uložených v mikulovském archivu, nic víc a nic méně. Nejsou v žádném případě vyčerpávající, jejich snahou je otevřít cestu k detailnějšímu poznání činnosti souboru. Nechtějí tedy práce podnětem k dalšímu bádání. A pokud vybědne etnografy, muzikology, demografy či sociology ke studiu v intencích jejich vědních oborů a umožní poskytnout souvislý obraz, splnila své poslání.

Téměř čtyři desítky let souborového života spojeného s veřejností a veřejnosti otevřeného, stálý kontakt nejen s folklorním prostředím a reakce na ně vydávají současně svědectví o občanském životě tehdejší společnosti a vypovídají o době, v níž soubor působil. Břeclavan je jejím pravdivým svědkem v plném významu tohoto prohlášení.

Seznam členů Břeclavanu:

Jméno	Datum narození	Činnost			
A			Ciprysová, Lenka	10. 10. 1975	tanečnice
Adámek, František	1. 2. 1954	tanečník	Č		
Antoš, Antonín	15. 9. 1931	hudebník	Čagánek, František	18. 2. 1941	tanečník
Arnberger, Ladislav	7. 6. 1912	hudebník	Časný, Pavel	24. 11. 1967	tanečník
B			Čech, Pavel st.	31. 7. 1921	hudebník
Barančicová, Božena	30. 9. 1938	tanečnice	Čech, Pavel		hudebník
Barančicová, Hana	11. 4. 1948	tanečnice	Čechová, Julie,	20. 3. 1927	
Barančicová, Terezie	19. 3. 1936	zpěvačka	roz. Šemorová		
Bartošicová, Anna	13. 3. 1937	zpěvačka	Černý, Josef	14. 3. 1942	zpěvák
Bartoš, Jiří	7. 3. 1969	tanečník	Červená, Světlá	2. 9. 1936	zpěvačka
Bartošíková, Jitka	1. 5. 1953	tanečnice	D		
Bařka, Zdeněk	9. 8. 1960	zpěvák; hudebník	Dacko, Jan	15. 5. 1939	tanečník
Beran, Jan	26. 9. 1944	hudebník	Damborský, František	9. 11. 1934	tanečník
Berka, František	19. 10. 1898	hudebník	Darmozalová,		
Bernkoptová, Hana	5. 12. 1956	tanečnice	Dobromila	1954	tanečnice
Blažková, Ludmila	29. 4. 1955	tanečnice	Darmozalová, Jana	3. 9. 1975	tanečnice
Bohun, Karel	12. 10. 1939	hudebník	Dlouhá, Anna	19. 10. 1945	tanečnice
Bohunová, Květa	20. 10. 1941		Dobiášová, Šárka	11. 4. 1962	tanečnice
Bohunová, Ludmila	29. 8. 1936	zpěvačka	Dobiášová, Vlasta	24. 6. 1937	zpěvačka
Bochníček, Bohuslav	30. 7. 1933	tanečník	Dofek, František	1947	tanečník
Borovcová, Hana	10. 6. 1966	tanečnice	Doležal, Josef	16. 8. 1951	tanečník
Brabenec, Ladislav	30. 9. 1953	tanečník	Ducháčková, Božena,	30. 4. 1938	zpěvačka
Brabenec, Pavel, Ing.	5. 11. 1944	tanečník	roz. Barančicová		
Brieda, Josef, Ing.		hudebník	Dvořáček, Jan	10. 11. 1898	hudebník
Budík, Slavomír		tanečník	E		
Budíková, Jitka, RNDr.			Ertl, Karel st.		zpěvák
Budíková, Lada	20. 5. 1964	tanečnice	Ertl, Karel	1. 10. 1939	tanečník
Bystřická, Irena	4. 4. 1936	zpěvačka	F		
C			Fabičovic, Jan	2. 12. 1925	hudebník
Ciprys, Martin		tanečník	Fojtík, Leopold		vypravěč
Ciprys, Miroslav		tanečník	Frisová, Jana	21. 9. 1972	tanečnice
			Frýdek, Jan	9. 5. 1951	tanečník
			Fučík, František	23. 5. 1906	hudebník

G					
Garšic, Alois	21. 8. 1951	tanečník	Ivančic, Petr		tanečník
Garšic, Jaromír	1. 5. 1958	tanečník	Ivančicová, Jitka	10. 6. 1958	tanečnice
Garšicová, Marie, roz. Havlovičová	5. 2. 1953	tanečnice	J		
Garšicová, Marie	14. 8. 1909	zpěvačka	Jakubec, Jan		zpěvák
Gergel, Stanislav	3. 7. 1948	tanečník	Jakubcová, Františka		zpěvačka
Grandičová, Lea	26. 5. 1971	tanečnice	Jakubcová, Marta, roz. Hübllová	27. 12. 1947	tanečnice
Greplová, Anežka, roz. Bohunová	22. 1. 1938	zpěvačka	Janiček, Jaroslav	3. 6. 1960	tanečník
Grof, Jaroslav	2. 9. 1950	tanečník	Jankovičová, Antonie	17. 4. 1936	
H			Jankovičová, Ludmila	31. 3. 1936	zpěvačka
Hasil, František		zpěvák	Jánoš, Tibor		hudebník
Hanzlík, Josef	28. 1. 1945	tanečník	Jánošová, Antonie, roz. Navrátilová		zpěvačka
Hekelová, Blanka, roz. Vinklerová	30. 9. 1936	tanečnice	Janulík, Jiří	1. 7. 1959	hudebník
Hlaváč, Jaroslav, Ing.	6. 2. 1947	hudebník	Janulík, Miloslav, MVDr.	28. 1. 1922	tanečník
Hlaváček, Jan		tanečník	Jelínek, Emil, MUDr.	1. 10. 1915	hudebník
Hlaváčová, Alena, roz. Lacinová	22. 1. 1947	zpěvačka	Jelínková, Zdenka	1920	choreografka
Hlavatý, Antonín		tanečník;	Jestřábík, Miroslav		tanečník
		zpěvák	Jurkovič, Jindřich	21. 1. 1943	tanečník
Hlavenka, František	23. 11. 1913	zpěvák	K		
Hlavenková, Míla		konferenciérka	Kadrnka, Pavel, Ing.	23. 10. 1968	tanečník
Hnátek, Vladimír	20. 3. 1927	hudebník	Kadrnková, Libuše	31. 5. 1972	tanečnice
Hnátková, Anna, roz. Bartošová	31. 7. 1928	zpěvačka	Kafka, Karel	14. 7. 1914	hudebník
Holásek, Jiří, MUDr.	30. 6. 1935	hudebník	Kachyňa, Jan, Ing.	24. 2. 1954	hudebník
Holobrádková, Anna	14. 3. 1899	zpěvačka	Kachyňová, Jarmila, roz. Prokopová	19. 8. 1959	zpěvačka
Holubová, Anna	24. 5. 1937	zpěvačka	Kameník, František	12. 4. 1937	hudebník
Horáček, Klement	10. 7. 1936	tanečník	Kameníková, Jarmila, roz. Ivančicová	25. 7. 1942	zpěvačka
Horáček, Milan		tanečník	Kašník, František, Ing.		tanečník
Horáček, Tomáš	8. 4. 1942	tanečník	Kašníková, Marie, roz. Drobiličová	16. 1. 1929	zpěvačka
Horáčková, Helena		tanečnice	Klabochová, Jana, roz. Zugarková	22. 8. 1958	tanečnice
Horák, Igor	11. 12. 1959	tanečník	Klenec, Antonín	28. 7. 1935	tanečník
Horčíčka, Josef	20. 11. 1921	vypravěč	Klimesch, Edgar Petr		tanečník
Horčíčková, Anna, roz. Bartošková	4. 7. 1947	tanečnice	Klimovičová, Hana		tanečnice
Hrančíková, Hedvika	26. 12. 1947	zpěvačka	Knesl, Miroslav	4. 9. 1952	tanečník
Hrdinová, Blanka	14. 2. 1942	tanečnice	Knesl, Vratislav	24. 5. 1955	tanečník
Hrdlička, Ludvík	28. 4. 1947	tanečník	Knesl, Zdeněk		vypravěč
Hrnčířová, Jana, provod. Matoušková	26. 5. 1952	zpěvačka	Kneslová, Alena, roz. Bednaříková	20. 5. 1957	tanečnice
Hřebačka, František	17. 5. 1960	hudebník	Kobzík, František	6. 2. 1960	tanečník
Hřebačka, Ladislav		tanečník	Kobzík, Jakub	5. 7. 1972	tanečník
Hřebačka, Josef	17. 3. 1945	tanečník	Kobzík, Josef, st.		hudebník
Huňář, Jan	13. 8. 1968	tanečník	Kobzík, Josef, MUDr.	18. 3. 1929	hudebník
CH			Kobzík, Martin	6. 9. 1973	tanečník
Chlápková, Jiřina	6. 2. 1945	tanečnice	Kobzиковá, Jarmila, Ing., roz. Balajková	16. 2. 1929	zpěvačka
Chmela, Ivo	6. 9. 1953	tanečník	Kobzиковá, Ludmila, roz. Malčicová	4. 3. 1943	zpěvačka
Chovanec, Leoš	26. 4. 1948	hudebník	Kocián, Luděk		tanečník
I					
Ivančic, Jan	25. 11. 1974	tanečník			

Kolář, Josef	13. 12. 1922	organizační vedoucí	Maděryč, Stanislav	22. 10. 1914	hudebník
Kolibová, Alena, roz. Sulovská	8. 9. 1953	tanečnice	Maděryčová, Anna	27. 9. 1942	
Komárek, Dalibor	28. 5. 1966	tanečník	Maděříčková, Zdenka		tanečnice
Koneček, František		zpěvák	Malárová, Vladimíra	16. 1. 1972	tanečnice
Konečná, Eva, provod. Hlavatá		tanečnice	Maněk, Josef	3. 10. 1946	hudebník
Konečná, Zuzana	19. 5. 1972	tanečnice	Martinek, Jaroslav	4. 1. 1968	tanečník
Koniček, Miroslav	29. 4. 1963	tanečník	Martinková, Eva	28. 10. 1971	tanečnice
Kopečná, Zuzana		tanečnice	Martinková, Svata	9. 3. 1943	kronikářka
Kopuleťá, Marie, roz. Havlíková	30. 9. 1941	zpěvačka	Mašlaňová, Miluše	23. 2. 1954	tanečnice
Kopuleťá, Milan	23. 5. 1925	hudebník	Matůšek, Josef	22. 5. 1960	
Kopuleťá, Vlastimil	25. 11. 1930	hudebník	Mazuch, Ludvík		tanečník
Kosková, Ludmila, roz. Bartošová		zpěvačka	Mazuch, Milan	15. 2. 1949	tanečník
Kosová, Veronika	5. 6. 1977	tanečnice	Melicharová, Anna		
Kostecká, Irena	23. 10. 1950	hudebnice	Michalíková, Anna, roz. Holobrádková	26. 9. 1926	zpěvačka
Kostecký, Jiří	16. 5. 1949	tanečník	Michlovská, Anna, roz. Holubová	24. 5. 1937	zpěvačka
Košťál, Drahoslav, Ing.	12. 9. 1954	tanečník	Mikulášová, Zdeňka	3. 9. 1951	tanečnice
Kovařík, Jaroslav	16. 12. 1925	zpěvák	Mlátilíková, Květoslava, roz. Bartolšicová	16. 5. 1948	tanečnice
Kratochvíl, Josef	28. 8. 1935	hudebník	Mlátilík, Josef, Ing.		
Kruták, Jan	6. 10. 1952	tanečník	Mlíkovská, Jiřina		choreografka
Krutáková, Anna	19. 5. 1923		Musil, J.		hudebník
Krutiš, František	18. 7. 1927	zpěvák	Mužík, Jan		zpěvák; tanečník
Krutišová, Marie, roz. Smetanová	12. 10. 1935	zpěvačka	N		
Křivánková, Alena		tanečnice	Nešpor, Jiří	28. 8. 1957	tanečník
Kubiček, Pavel	27. 6. 1964	tanečník	Nešporová, Květoslava, roz. Černá	13. 11. 1930	zpěvačka
Kučera, Dominik	15. 1. 1920	zpěvák	Nešporová, Ludmila		
Kučera, Jaroslav		tanečník	Nevědělová, Dana, provod. Růžičková	28. 8. 1958	tanečnice
Kučera, Jiří	7. 12. 1946	tanečník	Nezvalová, Ivana	25. 10. 1957	tanečnice
Kučera, Miloslav	11. 8. 1937	zpěvák; tanečník	Novák, Lubomír		hudebník
			Nováková, Milena	9. 3. 1949	
Kučera, Pavel, Ing	3. 12. 1939	hudebník	Novenko, Ján	5. 8. 1929	choreograf
Kučerová, Jitka	18. 2. 1940	tanečnice	Novotný, Adolf		
Kučerová-Severinová, Julie	1. 11. 1942	zpěvačka	Novotný, Jaromír	4. 2. 1936	hudebník
Kučerová, Marie	28. 1. 1902	zpěvačka	O		
Kudlík, Lubomír	21. 9. 1953	tanečník	Obhlídalová, Leona		tanečnice
Kudlíková, Věra, roz. Frisová	25. 3. 1956	tanečnice	Omelková, Pavla	23. 7. 1947	zpěvačka
Kuriálová, Marie	19. 3. 1939	zpěvačka	Ondráček, Jiří	4. 10. 1944	tanečník
Kurinská, Lenka	12. 9. 1964	tanečnice	Ondráčková, Josefa, roz. Gorčíková, MUDr.	13. 11. 1949	tanečnice
L			Ondrášková, Marta	8. 1. 1947	tanečnice; konferenciérka;
Létavková, Marie		zpěvačka			dramaturg
Létal, Jan			Ondryáš, Radek	7. 4. 1971	tanečník
Lucký, Vítězslav	9. 4. 1954	tanečník	Osička, Ferdinand	6. 12. 1949	tanečník
Lvová, Pavlína, roz. Skořepová	24. 2. 1923	zpěvačka	Osička, Květoslav	13. 6. 1953	tanečník
M			Oslzlá, Jarmila	10. 11. 1959	tanečnice
Macinka, František	19. 6. 1953	hudebník	Otčenášek, Jiří	27. 1. 1940	hudebník
Macinková, Jana	21. 12. 1955	tanečnice	P		
			Pálka, Ladislav	27. 3. 1960	tanečník

Pašková, Jaroslava	29. 3. 1958	tanečnice	Ř		
Pavelková, Marie		zpěvačka	Řezáč, Ctibor	23. 4. 1937	tanečník
Pavlicová, Jindra, roz. Steinerová	7. 6. 1951	zpěvačka	Řezníček, Miroslav	5. 9. 1933	hudebník
Pavltů, Josef	17. 1. 1922	hudebník	Řiha, Jan	8. 3. 1929	tanečník
Petrů, Miloš		hudebník	Řiha, Josef	19. 8. 1956	
Piňhar, Ludvík	15. 9. 1922	zpěvák	Řiha, Pavel	20. 4. 1941	tanečník
Piharová, Olga	20. 4. 1940	zpěvačka	Řihová, Eva, roz. Šmálová	5. 3. 1945	tanečnice
Pilipčincová, Naděžda, roz. Hasilová	17. 1. 1950	tanečnice	S		
Piškula, Dimitrij	7. 10. 1944	zpěvák	Sandaný, Miroslav, Ing.	26. 1. 1938	tanečník
Pixová, Václava	6. 4. 1973	tanečnice	Sandaná, Dagmar, Ing.	4. 7. 1941	tanečnice
Píža, Jan	2. 2. 1946	tanečník	Sečkář, Jaroslav	16. 1. 1946	tanečník
Plachý, Radomír	28. 7. 1961		Sedlák, Jiří	22. 4. 1953	hudebník
Podveská, Ivana, roz. Kovaříková	12. 1. 1952	tanečnice	Sedláková, Eva, roz. Šprtlová	2. 4. 1957	tanečnice
Podveská, Darina	12. 7. 1974	tanečnice	Sedlmayerová, Pavlína	27. 7. 1971	tanečnice
Podveský, Miroslav, Ing.	7. 3. 1951	tanečník	Sem, Svatopluk	3. 1. 1950	tanečník
Polová, Hana		tanečnice	Semová, Marie, roz. Krutáková	27. 3. 1950	tanečnice
Pospíšilová, Marie, roz. Horňáková	21. 9. 1941	tanečnice	Schmidtová, Marie	26. . 4. 1949	tanečnice
Prajková, Jana	13. 6. 1963	tanečnice	Severin, Josef st.	1. 6. 1916	zpěvák
Prajková, Marie, roz. Bartošová	27. 5. 1950	zpěvačka	Severin, Josef	10. 4. 1947	hudebník; tanečník; zpěvák
Prášil, Karel	21. 4. 1941	tanečník	Schnelly, Zdeněk	1. 9. 1962	tanečník
Prášilová, Helena, roz. Vančurová	14. 7. 1941	tanečnice	Skořepová, Anna	9. 6. 1898	zpěvačka
Pregetová, Hana	13. 4. 1958	tanečnice	Skořepová, Jindřiška	1. 10. 1920	zpěvačka
Procházka, Martin	7. 2. 1973	tanečník	Skoumal, Jiří	26. 4. 1947	tanečník
Prokop, Jan, Ing.	25. 3. 1934	organizační vedoucí	Skoumalová, Petra	18. 4. 1975	tanečnice
Prokop, Josef			Slunská, Božena		tanečnice
Prokopová, Jarmila, roz. Vališová	7. 5. 1937	zpěvačka	Slunská, Růžena	16. 6. 1938	zpěvačka
Příkryl, Jaroslav	21. 6. 1929	tanečník	Smetana, Josef	16. 3. 1948	tanečník
Příkrylová, Miluše	20. 1. 1933	tanečnice	Smolík, Arnošt	13. 5. 1909	hudebník
R			Smolíková, Jarmila		tanečnice
Rácová, Dana	3. 10. 1957	tanečnice	Sochor, Břetislav	25. 12. 1962	tanečník
Rampáček, Josef	29. 12. 1953	hudebník	Sochorová, Marie, roz. Malčicová	7. 2. 1933	zpěvačka
Rampáček, Josef st.	10. 9. 1918	zpěvák	Sochorová, Milada		tanečnice
Rampula, Vlastimil	13. 1. 1970	tanečník	Soldán, František		organizační vedoucí
Rebendová, Anna	3. 6. 1936		Soldán, Jaroslav	3. 7. 1942	
Reichman, Stanislav	6. 9. 1940	hudebník	Straka, Jindřich	1. 10. 1956	tanečník
Reichmanová, Alena		tanečnice	Straka, Radek, Ing.		tanečník
Reichmanová, Anna	15. 1. 1915	zpěvačka	Studenka, František	7. 10. 1937	zpěvák
Riedl, Kamil		organizační vedoucí	Suchomelová, Anna, roz. Jašíková	11. 11. 1947	tanečnice
Rotter, Jiří	18. 9. 1970	tanečník	Svačina, František		
Rozsypálek, Jaromír		tanečník	Svačinová, Jiřina	30. 7. 1935	zpěvačka
Rozsypal		tanečník	Svozil, Ludvík	7. 8. 1941	tanečník
Rozsypalová, Blanka		tanečnice	Sýkorová, Petra		tanečnice
Rozsypalová, Zuzana		tanečnice	Š		
Rychnovská, Anna	15. 7. 1959	hudebnice	Ščuka, Josef st.	23. 2. 1906	hudebník
			Ščuka, Josef	11. 3. 1935	hudebník

Šebestová, Alena	20. 5. 1973	tanečnice	Zachařová, Libuše	zpěvačka
Šesták, Josef		zpěvák	Zachovalá, Dagmar,	6. 12. 1960
Šesták, Ludvík	6. 12. 1926	tanečník	roz. Janulíková, Ing.	tanečnice
Šesták, Martin		zpěvák	Zachovalá, Vladimíra, JUDr.	tanečnice
Siklenka, Roman	24. 10. 1967	tanečník	Zachovalý, František, Ing.	27. 1. 1956
Škapík, František	9. 6. 1949	tanečník	Zachovalý, Miroslav, Ing.	27. 1. 1956
Šmíd, František			Zajícová, Libuše	23. 5. 1962
Šotnarová, Milena	15. 12. 1967	tanečnice	Zálešáková, Božena	3. 5. 1950
Štefan, Jan	17. 3. 1900	kronikář	Zbořilová, Františka	4. 7. 1894
Štefanová, Helena	22. 4. 1931		Zápeca, Lubor	tanečník
Štefanová, Regina	28. 5. 1900	zpěvačka	Zaviačič, Jan	hudebník;
Štica, Ladislav	1. 12. 1940	hudebník		zpěvák
Šulák, František	22. 12. 1943	hudebník	Zbořilová, Františka,	4. 6. 1904
Švach, Jaroslav	22. 9. 1947	zpěvák;	roz. Krevňáková	zpěvačka
		tanečník	Zemánek, Pavel, Ing.	24. 2. 1956
Švachová, Marie	14. 12. 1947	zpěvačka	Zemánek, Richard	3. 6. 1968
Švirgová, Anna		zpěvačka	Zugar, Stanislav	9. 4. 1921
T			Zugárková, Renata	4. 3. 1957
Techtl, Rudolf, Ing.	10. 1. 1921	organizační	Zvonařová, Elen	7. 4. 1957
		vedoucí		tanečnice
Techtlová, Hana	3. 8. 1958	tanečnice		
Tesaříková, Bohuslava	8. 5. 1973	tanečnice	Hosté	
Tesaříková, Eliška		tanečnice	Božena Bařková, Milada Budínová, Miroslav Dudík,	
Tihelková, Heda st.	14. 12. 1926	zpěvačka	Samko Dudík, MVDr. Zdeněk Fraiř, MUDr. Antoř	
Tihelková, Heda	1953	zpěvačka	Frolec, PhDr. Václav Frolec, PhDr. Duřan Holý,	
Tomanová, Barbora	25. 3. 1968	hudebnice	prof. MVDr. Luboř Holý, Martin Holý, Antonín	
Tomková, Halka	23. 3. 1964	tanečnice	Jančik, Jaroslav Jakubiček, Jaroslav Jurářek,	
Trachtulec, Josef		hudebník	PhDr. Vladimír Klusák, Milan Kotásek, Mikuláš	
Trnka, Rudolf	25. 7. 1920		Kovařik, dr. Josef Kořulič, MUDr. Jaroslav Krbek,	
Tučková, Jitka	9. 3. 1938	tanečnice	Jan Kružík, Jan Kružík ml., Eva Kudlíková, Otakar	
Turza, Karel	7. 2. 1915	hudebník	Kudlík, ing. Oldřich Kůrečka, Rudolf Kurka, Jiří	
U			Majer, Milan Mastný, Václav Mlýnek, Jaromír Nečas,	
Uhrová, Jarmila,	17. 12. 1934	tanečnice	Štěpán Příkazský, Jan Rampáček.	
provď. Tučková				
Uhrová, Nicol	23. 7. 1975	tanečnice		
Urubčik, Petr	1. 10. 1974	tanečník		
V				
Vágner, Zdeněk	30. 5. 1954	tanečník	Matrika členů uvádí jmenovitě	
Viktorín, Mojmír, Dr.	28. 11. 1923	hudebník	tyto příznivce souboru	
Vlnková, Ludmila,	1. 5. 1947	tanečnice	Josef Barančik, ak. mal. Jaroslav Blažek, Aleř	
roz. Hrabalová			Černý, Svatopluk Fučik, ak. mal. Rudolf Gajdoř,	
Vrbka, Jiří, Ing.	30. 1. 1958	hudebník	Lubomír Herman, František Hodonský, Josef	
W			Hrnčič, František Hřebačka (Fanoř Mikulecký),	
Wimmer, Václav	25. 9. 1931	organizační	ing. Ladislav Hůřka, Marie Hůřková, Jan Chovanec,	
		vedoucí	ing. Vojtěch Ivančič, sochař Lubomír Jakubčik,	
Wimmerová, Anastázie		zpěvačka	JUDr. Karel Kallab, Josef Kubík, MUDr. Ludvík	
Z			Kychler, Heřman Landsfeld, režisér Jiří Látal,	
Zacpalová, Libuše,	19. 4. 1958	tanečnice	Oldřich Latýn, Jindřich Launer, Květoslav Lev,	
roz. Floriánová			Emil Malacka, ing. Slávek Michalica, Josef Ondrář,	
			Štefan Osuský, ing. Tomáš Procházka,	
			ing. Jan Stöhr, František Ventruba, Jindřich Vlček.	

Prameny:

SOKa Mikulov, NAD 1399, kn. 1-5, kart. 1-10.

Ludislava Šuláková

Břeclavan

Love for the folk music and song of the Podluží region led in 1954 to the founding of the folk ensemble Břeclavan. It was joined by excellent musicians, singers, and dancers. A fundamental role in its founding and formation was taken up by the band's leader and artistic director MUDr. Josef Kobzík (1929–2000), who raised the amateur group to a professional level, and who above all was the reason for its success. Břeclavan became the winner of a number of international and domestic folk festivals, won many awards, recorded regularly with Czechoslovak Radio and radio stations in other European countries, worked with Czechoslovak and foreign television, and recorded several record albums. Its art is immortalized in the [Golden Archive] of Czechoslovak Radio, as well as on film.

The activities of Břeclavan, from the time of its founding until the year 1990, and partially from later years, could be mapped thanks to material on deposit at the State District Archive in Břeclav, Mikulov branch. On deposit here is a rich and mostly catalogued fund of photos, negatives, and slides. On the basis of these materials and the recollections of Břeclavan's past musicians, singers, and dancers, it has been possible to assemble a list of members who served in the ensemble over a period of 35 years, and bear witness not only to the results of their efforts, but about the era during which Břeclavan was active.